Dames en heren, de vergadering wordt over enkele ogenblikken geopend.
Maar voordien heb ik nog enige huishoudelijke mededelingen. Mag ik iedereen , verzoeken zijn of haar plaats in te nemen?
In de éerste plaats is er een mededeling betreffende het logies gedurende de nacht. Willen de deelnemers die in Nijmegen willen overnachten, maar die nog geen logies hebben geregeld zich nu of direct na de opening melden bij de receptie, waar een inlichtingen kraam is opgesteld in de hal. Daar kan men dus nog logies bespreken. Na afloop van de vergadering van vanavond is er een informeel samenzijn of in de beneden foyer waar U als U dat wenst ook kunt dansen, of in de 'Weinstube'. We zitten hier dicht bij de Duitse grens, die is echter gelegen onder de grote trap. Het infórmele samenzijn sluit om 2uur staat hier. De vergadering wellicht ook.
Voorz.
Dames en Heren zoudt u zo spoedig mogelijk Uw plaatsen willen innemen? Ik zou U tot spoed willen manen in naam van onze tele communicatie die klaar staat om beelden van deze vergadering uit te zenden.
Dames en heren, ik zou huiselijk willen beginnen met U allemaal gewoon hartelijk welkem te heten op deze algemene vergadering-van de VVD.
Ik zal mijn meer officiele. begroeting, zij die hier meer aanwezig zijn geweest weten wat ik bedoel zal ik uitstellen tot na beide inleidingen. op het ogenblik wil ik U alleen maar heel hartelijk welkom heten. Ik geloof dat dat ook eigenlijk het belangrijkste is. Dames en heren, we staan aan het begin van een belangrijke algemene vergadering. Belangrijk omdat hij valt in wat ik zou willen noemen, een politiek spannende tijd. Wij als regeringspartner, als loyale regeringspartner werken mee aan een kabinet dat voor buitengewoon zware opgaven gesteld is. In een tijd, dames en heren, waarin niets zeker is waar niets bij het oude blijft, gelukkig zou ik willen zeggen, ik houd daar wel van, van verandering, maar een tijd die enorme opgaven stelt aan de mensen die sich bezig houden met de publieke zaak. Er was eens, zo beginnen Sprookjes en zo zou ik ook mijn weinig sprookjesachtige verhaal tot U vanavond willen beginnen. Er was eens een dag waarna alles anders werd. waarrna de mens uit de moderne tijd het wat wij zijn gaan noemen, de nieuwste geschiedenis een ander tijdperk, binnenging. Het: tijdperk dat nog geen naam heeft omdat de
historici nog geen blik terug hebben kunnen werpen. Het wereldbeeld is veranderd, nieuwe technieken, nieuwe inzichten en dus ook nieuwe risico's behéersen

deze tijd, waarvoor we niet alleen nog geen naam hebben maar waarin onze oude termen en opvattingen helemaal niet meer kloppen. En dames en heren ook niet meer inspirerend om niet meer doelmatig blijken te zijn. Eerst waren het jongeren die er niet meer mee uit de voeten kwamen. Op het ogenblik zijn we het immers allemaal. Het resulaat is daar hoeven we geen doekjes om te binden, veel wantrouwen, juist diegenen die bezig zijn te zoeken naar nieuwe vormgeving, de politici, de bestuurders. Het resultaat...

Dat gebeurt in naam van de naderende ondergang. En nu wil ik bepaald. niet tot diegenen gerekend worden, die de ecologische crisis, is een erg moeilijk woord, het betekend gewoon de crisis rondom ons milieu waarin we leven, dat ik die ontken. Natuurlijk is die crisis er en een groot wereld omvattend plan alleen waaraan Nederland deelneemt, niet de leiding heeft, laten we a.u.b. nuchter blijven, kan die crisis bezweren. Maar om met kwasi wetenschappelijke gegevens een politiek instrumentarium aan te bevelen, dat bovendien absoluut geen rekening houdt met 's mens meest intense verlangens, is geen zinvol werk. Het verbaast mij helemaal niet, dat een groep D 66-ers protest heeft aangetekend tegen het rapport Mansholt en wat ze erover zeiden en wat U deze dagen in de krant hebt kunnen lezen, sprak mij erg aan. Ze zeiden, deze D 66- ers dat Mansholt en de zjinen maar een zéer beperkte eigen leefruimte voor het individu en groepen van individuen die geen eigen functie schijnen te hebben over laat. En dat vind ik heel juist gezegd. En ze zeggen ook de problematiek van de niet materiele menselijke waarde daar is aan voorbij gegaan. Er is voorbij gegaan aan de vrijheids rechten, aan de maatschappelijke erkenning van de functie van godsdienst en levensbeschouwing, aan intermenselijke relaties en maatschappelijk welzijn. Dat sprak mij bijzonder aan en uiteraard sprak mij ook aan, dat onze eigen Minister Langman hierover heeft gezegd. Hij wees er in de commissie in de Tweede Karner terecht op dat dankzij de economische groei de levensomstandigheden de laatste tientallen jaren aanzienlijk zijn verbeterd.

Andere landen staan heus niet van ongeduld te trappelen aldus Minister Laangman, om een evt. Ned. voorbeeld te volgen. Nederland is volgens hem heus niet zo'n gidsland als in het rapport wordt gesuggereerd. Ik geloof dat dit bijzonder realistisch is. En AL STRAKS op ons milieu congres op 27 mei in Utrecht het enige Nederlandse lid van de

Club van Rome onze partijgenoot Professor Botcher zijn visie zal geven, zullen we iets anders iets veel reelers horen. Nergens is bewezen dat het wereld welvaartsniveau veel lager moet liggen dan thans, willen wij de ondergang voorkomen. Voor grote delen van de aardbol, de groot zelfs, gaat dit niet op. En zelfs de voor ons West Europeanen erg acceptabel en logische Stelling over bevolkingspolitiek, geldt echt niet voor alle ontwikkelingslanden. Er zijn er zoals India, waar inderdaad te veel mensen zijn, er zijn er echter ook b.v. in Zuid Amerika, en Afrika, waar een groter aantal mensen dringende noodzaak is. Het is erg gevaarlijk on de hele wereld over een kam te scheren, als men een programma voor een klein overbevolkt
West Europees land maakt. Een Verdienste, dames en heren laat ik dat uitdrukkelijk zeggen, van het rapport is de moed om de problemen op een rijtje te zetten en om in populaire maatregelen te voorspellen. Een politiek een menselijke, laat staan een wetenschappelijke beoordeling is nauwelijks mogelijk. Er worden een heleboel angst psychose gewekt, terwijl en dat vind ik zo bijzonder verdrietig, de oplossingen niet reeel zijn. En nu is het, en als U dat zegt hebt u volkomen gelijk, erg goedkoop om de arbeid verricht door nijvere politici van andere partijen de grond in te boren, als je zelf geen altematief biedt. Dat alternief enerzijds zal worden ...
" * o -
En$_s$ het resultaat van dit alles is nergens 20 matematisch zichtbaar als in politieke partijen. Steeds nieuwe partijen dienen zich aan. Aan kabinets: formaties moeten zoveel partijen te pas komen dat het hoe en waarom voor de burger, buitenstaander onbegrijpelijk is. Wantrouwen is dan bij voorbaat immers verzekerd? Prof. Romme, ik zou willen zeggen een politiek vakman zei onlangs in een televisie interview, dat démocratie zonder vertrouwen onbestaanbaar is. Men kan de inspraak, men kan de démocratie nog zo mooi organiseren, als er geen vertrouwen in de bestuurders is, komt men aan besturen helemaal niet meer toe en is chaos het enige resultaat. Dit noodzakelijk vertrouwen is zoek bij een heleboel mensen en ook weer heel redelijke mensen. Wij zien het gewoon niet meer zitten. Men stelt tegelijkertijd zijn eisen wel erg hoog. Want men weet dat de Mens de beschikking heeft over technieken die alles mogelijk maakt. De mensen willen en geef ze ongelijk, vernieuwing welvaart, optimale vrijheden en bescherming van hun rechten en vrijheden. Ze willen verlost worden van oorlogsdreiging, allicht, willen goede huizen, goede wegen, steeds beter onderwijs. Al die verwachtingen die enkele jaren na wereldoorlog II aan het begin van wat men misschien het neotechnicum zou kunnen noemen, aan de kern verschenen en

die steeds duidelijker contouren kregen, die moeten nu eindelijk eens werkelijkheid worden. En zijdie het felst verlangen, die het meest gebiologeerd, meest verwachtingsvol naar die horizon kijken, dat zijn
nou net de rijkste, maar juist zij voor wie een groot deel van deze beloften.
nog niet verwezenlijkt is. De arbeider die al jaren voor zijn auto of caravan spaart, moet je niet aankomen met anti groei verbalen. Voor hem beloven het rapport Mansholt en de ideeën die daaraan ten grondslag liggen echt geen morgenrood. Hij zal ze eerder zien als een laaghartige aanslag op zijn bijna bereikt geluk. Op alles, wat daarna nog mogelijk moet worden. U zult bij .de vakvereniging echt niet de handen op elkaar krijgen voor Mansholt en zijn club en ook niet de vriendelijke woorden die we vanmorgen in het ochtendblad konden lezen aan het adres van het rapport Mansholt van de zijde van de vakvereniging, die zeggen mij niets. Ik moet nog zien dat de achterban hier echt achter gaat staan. We hebben al eens meer meegemaakt, dat de vakverenigingsleiders een matiging, een ingehouden houding beloofden en U hebt allemaal gezien wat er van terecht is gekomen. Ik geloof er eenvoudig niet in. Aan wat lopen in de Atlantisch Oceaan om met van Riel te spreken, heeft'de werknemer geen behoefte. De commissie Mansholt moet weinig weten van meer inkomen, meer koopkracht, meer productie, meer dienst. De wereld zou gered moeten worden door een gedwongen beperking, die, dat ben ik met van Riel eens, in geen enkele vrije democratie rekening houdt met de individu en zijn wensen af te dwingen is. Professor Pen noemde het arrogant om tegen de arbeider en de huisvrouw te zeggen dat het nu wel welletjes is en dat verdere groei niet gelukkig maakt en dat alles nog, aldus Pen, uit de mond van mensen die zelf volop van de groei geprofiteerd hebben. De drie partijen die achter dit alles gaan staan kunnen wij, als ze dat tenminste doen dat moet ik ook nog zien, met de hoofdredacteur van de Kaagse Courant, de regressieve drie gaan noemen, dan hebben we eindelijk de tegenhanger van progressie.
Niet een contra rapport of een ingepakte recentie, maar datgene wat wij als liberalen op het ogenblik behoefte aan hebben. Een concreet goed liberaal plan. Laten we het noemen een liberaal manifest. Waarom en waarom nu, hoor ik sceptische partijgenoten vragen. Niet omdat de Hr. Mansholt bezig is geweest, ook zonder hem en de zijnen zou ik U dit nu voorgesteld hebben.
Op de partijraad in het najaar van 1971 heb ik U lastig gevallen met mijn zorgen over de politieke situatie. Ik heb toen de vrees uitgesproken, dat indien er niet iets gebeurt en er niet gerammeld wordt aan ons partijbestel, we een chaotische toekomst tegemoet zullen

gaan. Met steeds meer partijen aan tafel bij een kabinetsformatie, met stéeds ingewikkelder en moeizamer afspraken, waar geen burger immer iets van begrijpt. Zegt U mij nu eens eerlijk, heeft U het allemaal kunnen volgen. En waar die burger natuurlijk steeds weer van vervreemdt en niemand heeft mij dit tegengesproken. Het is een duidelijke, zij het ook heilloze ontwikkeling. Over de oplossing kan men natuurlijk van mening verschillen. Ik heb enkele maanden geleden ieder in de partij opgeroepen om zich open te stellen voor gesprekken met gelijk gerichte in andere partijen. Om de partij als het ware in discussie te stellen.

We willen helemaal niet zeggen dat wij de alleen zaligmakende oplossing hebben. En dat is laat ik daar geen doekjes om winden, te weinig gebeurd. Hier en daar zijn goede contacten gelegd, goede gesprekken gevoerd, maar het uiteindelijke resultaat is niet bevredigend. En toch dames en heren, ik blijf het zeggen en nogmaals niemand spreekt het me tegen, we moeten naar andere scheidslijnen. En dat zeggen wij heus niet alleen. Want dat wordt ook gezegd door iemand als Prof. Hoogerwerff, politicoloog uit deze stad, die evenals senator van Riel aan 2 partijen denkt. Persoonlijk benik er dan nog volstrekt zeker van, dat er nog een conservatieve groep naast zal bestaan. Hoevelen, U kent ze toch, hebben geen enorme emotionele afkeer van veranderingen. Men vindt die mensen immers in alle partijen. De gedachte van van Riel en Hoogerrerff zijn volstrekt reeel. En ze worden bovendien door de praktijk bevedtigd. En wat is nou de praktijk. Een samenwerking van VVD, DS'70 en 3 confessionele partijen. En dan moet U zich niet laten verblinden door de schijnvertoning in het confessionele kamp. Het is daar gewoon traditie. Je kunt het noemen folklore om wannéer men met de liberalen regeert, een flirtation op te zetten met de P.v.d.A. Terecht trapt de P.v.d.A. daar niet meer in. Maar mag ik zeggen dat het ons ook vel eens mateloos gaat irriteren, we leveren voortreffelijke Ministers en Staatssecretarissen, onze Kamerfractie is loyaal, lost geen schoten voor de boeg. Is het vreemd wanneer we dan tegen onze coalitie genoten zeggen en nou eens een keer ophouden met te verklaren dat wij maar een gebrek aan beter,stelletjezijn. (applaus)

Dat zijn we natuurlijk niet en dat weet ook iedereen en dat weten onze confessionele partners heel goed. Want als men echt had gewild dames en heren, een regering met de P.v.d.A. dan was het wel degelijk gelukt. En waarom niet. Het rituele geritsel met de anti KVP notie is daar niet een echte belemmering voor. De echte belemmering was, de irreele egocentrische opstelling van de P.v.d.A. en zelfs van D 66 helaas. De echte positievé

Dat was de reden met ons te gaan regeren. Wij meenden inderdaad het beste met ons in zee te kunnen gaan en is dat een schande? Het is net als een jongen die trouwt met een meisje, waarvan zijn moeder tegen iedereen die het horen wil zegt, ja eigenlijk hadden we lievér een sjiekere schoondochter gehad.
Dat komt voor. Het zijn vaak hele goede huwelijken. Ik zou nu wel eens echt van de confessionele partners willen horen, of ze b.v. het ligt voor ons, positief staan tot het plan Mansholt. Waar leest U er dat vooral op na, de mens als individu niet in voorkomt. Ik vind het prachtig om bij een borrel of koffie of bier van vrienden uit de confessionele partijen te horen dat ze het een onmenselijk onaanvaardbaar stuk vinden. Maar als ik dan de rituele verklaringen voor de pers lees, waarin vele mooie woorden worden gebezigd over hetzelfde stuk door dezelfde mensen, dan vraag ik me net als de meeste a-politieke burger echter wel eens in wanhoop af wat voor spel wordt daar nou gespeeld. Kijk, en dat gevaar loop je met ons nou niet. We zeggen heel gewoon of we iets geklets vinden, zoals de Heer v. Riel. En als er iets is waar de burger behoefte aan heeft, dan is het wel aan een rechtlijnige duidelijkheid en die willen we geven. En daarom is het nodig om te komen tot die andere wezenlijke scheidslijn. En nou mag senator van Riel dat schrijven. Prof. Hoogerwerff kan het zeggen en ik kan het willen, maar het moet ook een keer gebeuren. En dan zitten we weer met de levensgrote veroordelen
en barrieres en die zijn er dames en heren, dat weet u ook. Als ik het laatste nummer van het maandblad Avenue, dat zelfs DS 70 (..) Mevr. v. Veenendaal zonder enige bewijsvoering over de VVD zegt, dat wij niet opkome voor de zwakken in onze samenleving. Dat de VVD dat stukbewogenheid niet kent, dan schrik ik weer. Een verstandige

vrouw als Mevr. v. Yeenendaal weet wel beter. Ze werkt dagelijks met mensen als Vonhof sanen. En deze rituele kweek van vooroordelen schijnen zelfs onze vrienden van DS 70 niet te kunnen missen. Om deze vooroordelen te bestrijden, vroeg ik iedereen om zich persoonlijk in te zetten. Ook om barrieres te slechten, om na te gaan wat ons bindt met anderen. We willen niets nalaten om die hergroepering te bewerkstelligen. En wat ,is daar nu voor nodig. Een verwoording van de

gemeenschappelijke basis. Een kort maar kernachtig stuk van 10 punten, waarin we het wezenlijke neerleggen. Waarin wij de antwoorden, de liberale antwoorden geven op de vraag stukken van vandaag. En dat we daarbij uitgaan van de mens van onze liefde en ons begrip voor die mens, dat spreekt vanzelf. Ook dat wij de optimale bescherming van zijn vrijheid en rechten centraal stellen. Ik denk hierbij met grote erkentelijkheid aan de woorden van ons eerste Kamerlid Zoutendijk over waarborgen voor de persoonlijke levenssfeer bij de centrale persoonsadministratie in typisch liberale benadering in handen van Minister Geertsema is het goed, ik heb daar volledig vertrouwen in. Ik denk aan de herwaardering van de normen zonder verontwoordelijking. Ik denk aan hetdoorzichtig maken van de democratie. Ik denk met milieu-realisme, hetgeen wil zeggen optiisme. Het is in de oren van de (...)

.

.

Dat technici nu al berekenen hoe het afval althans een groot deel daarvan weer bruikbaar gemaakt kan worden. Het kan, maar het is een kwestie van rekenen en afwegen en niet van massa hysterie. Er zal een aanzienlijk deel van de ruimte-naar milieu, hygiene moeten, maar je moet gewoon met elkaar nagaan hoeveel zonder minstdraagkrachtigen geen morgenrood naar morgengrauw in het vooruitzicht te stellen. En je zult ook moeten erkennen dat zware bestraffing van individuele verontreiniging nodig is. Dat is optimistisch en ook reele liberale politiek. Ons manifest zal een nieuw begin moeten zijn, waarop we na bijna 25 jaar opnieuw gaan starten. Het hoofdbestuur stelt zich de volgende werkwijze voor.

Binnenkort gaat een kleine commissie aan het werk op het stuk op te stellen. Na de zomer gaat het de partij in en zullen net als bij ons verkiezingsprogramma alle afdelingen erover discussieren. De slottekst wordt vastgesteld aan het eind van de

winter. Wij bestaan dan 25 jaar en presenteren aan politiek Nederland een stuk waarop velen zich moeten kunnen verenigen. Veel meer dan er thans in en achter de VVD staan. Het zal een appel moeten zijn aan allen die net als wij menen dat het zo niet langer gaat. Die in wezen net zo denken en voelen als wij. Ze zijn er en dat weten we toch allemaal.

In de confessionele partijen, in Ds 70, in D 66 zelfs in de P.v.d.A. en dat ik dan de nieuwe midden partij worden. Heel belangrijk voor het welslagen zal zijn hoe het de konende maanden met het Kabinet, zal gaan. Hier en daar wordt in de kranten gesuggereerd, dat wij de VVD naar vervroegde verkiezingen toe- willen. Zelfs de, brief van de heren van Riel en Tiegel over ons Huis waarvoor ik hen alleen maar erg dankbaar ben, is voor deze gedachte als bewijs aan- gevoerd.Nou geloof ik niet dat een simpele verhuizing aanleiding kan zijn voor een kabinetscrisis. Ik heb veel meegemaakt in het Binnenhof, maar dit niet. Laat ik U verzekeren dat de gedachte aan vervroegde verkiezingen bij or niet leeft. Mocht deze ongewenste situatie sich voordoen, dan zijn we natuurlijk klaar.
Ik zal niet zoals een oud collega van een andere partij zeggen, dat er voor verkiezingen geen geld is. Laten er geen misverstanden bestaan, dat geld is er natuurlijk niet, dat is er nooit. Maar gelukkig zijn spirit, strijdvaardig heid en eensgezindheid belangrijker dan geld. En als zeer arme partij mag ik dat met recht zeggen. Voor het Kabinet hoop ik dat het in staat is de burger weer vertrouwen en moed te geven. Ik stel me als partij voorzitter altijd maar op het bescheiden standpunt, dat het partijwerk nooit zo belangrijk is als het werk van de Regering, Terecht is voor de ongeorganiseerde burgers en U weet dat is nog altijd de meerderheid het beleid van de regering maatst voor onvrede of tevredenheid. De allerzwaarste maar ook de allerbelangrijkste opgave voor de regering is de inflatie te bestrijden. Het allerzwaarste urgent punt van ons programma. Ik ben diep teleurgesteld over de mislukking van de
:afgelopen. jaar. Ik heb voor het lopende jaar nauwelijks nog hoop. En is het liberaal om op te treden als machtconcentratie anderen de das gaan omdoen.

En ergelijke machtsconcentraties zien we bij vakbonden en werkgevers. Bij de eerste dan wel veel meer dan de tweede groep, omdat de druk van hen uitgaat.

De slachtoffers hiervan moeten we zoeken onder de zwaksten in de samenleving. Die lijden n.l. het neest onder de inflatie. Waar macht rechtvaardigheid bedreigt, mag ja moet de liberaal ingrijpen. Ik weet dat de liberale bewinds lieden dit niet met mij eens zijn. Ik vind het niet aardig van DS 70 voorzitter Polak om te doen of alleen de Ministers van DS 70 hierna streven. Ik til aan dit probleen erg zwaar. Ik acht het niet juist om zoals Polak doet, het kabinet nu maar de wacht aan te zeggen. Als hij tenminste gezegd heeft wat ik hier en daar gelezen heb. Het is in de juiste parlementaire verhoudingen nog altijd zo, dat het de Tweede Kamer is die beslist of een Regering blijft ja of nee. Het is aan de partij als representant van de achterban om haar ongerustheid te vertolken en dat wil ik bij deze doen. Hier komt nog bij dat het afschuwelijke van desituatie is, dat er op dit punt geén alternatief is. Polka weet net zo goed als ik dat een Kabinet met de P.v.d.A. en haar enorm inflatore programma niet een echt alternatief is. De indruk dat er een andere betere mogelijkheid is kan geen zinnig mens hebben; Lees het rapport Mansholt er maar eens rustig op na. Toen ik Zondag j.l. het NOS programma Panoramiek bewonderde via mijn buisje, het programma ging over de werkeloosheid, zag ik het Mansholt clublid Prof. de Salan het woord voeren. Ik tekende toen uit zijn mond op, dat een planmatig beleid een remedie tegen de werkeloosheid zou zijn, als er althans een andere economische orde zou zijn. Welke orde dat dan wel moet zijn, ik neem niet aan een Russische, Joegoslavische of chineesche maar welke orde dan wel, daarover bleef de argeloze kijker in het ongewisse en uiteraard helemaal over de zekerheden van een dergelijke onbekende orde.
Er is dus geen alternatief, al wordt ons dagelijks per buis en radio gesuggereerd dat het wel anders kan. Het is die valse suggestie, die velen onzeker maakt en naar iets anders doet verlangen dat vooralsnog niet bestaat.
Of misschien wel, maar laat men het dan zeggen. Omdat het alternatief or dus niet is rust op deze Regering de enorm zware taak het te klaren. Maar als het
lukt hebben ze een historische daad verricht en men verwacht dat ook. Ik ben niet alleen ongerust, met mij zeer velen. Maar ik heb in deze Regering vertrouwen
Het is dringend gewenst dat bekeken wordt of er niet neer overheids taken af- gestoten kunnen worden. Het gaat zo niet langer, dat is de wijsheid die ieder heeft, zowel econoom als leek. Het loopt natuurlijk spaak, dat begrijpt iedereen. Ook de vakvereniging. Een scherpe doorlichting van de overheidstaken en rationalisatie zijn nodig. Ik zal weer het stijgend tekort echt niet deze Regering speciaal aanklagen. We zitten met een erfenis, van een heleboel jaren. Van decennia zou je kunnen zeggen. Van

te groot leven en ons niet tijdig afvragen wat iets nou echt kost om voor wat iets gaat kosten in de naaste toekomst. En schoolvoorbeeld en dat sal U niet verbazen om nog uit mijn mond te horen, in letterlijke en figuurlijke zin was de mammoetwetvoor ruim 29 miljoen begroot in de aanloop, door mij op 300 miljoen (...)

Ik bes ef dat het een afschueelijk dilemma is. voor de Regering Er is heel veel wat eenvoudig niet meer terug gedraaid kan worden. Er is de laatste tientallen jaren zoveel in gang gezet dat de operatie die nodig is geen eenvoudige zal zijn. Een kleine waarschuving, als de Regering besluit de kabel televizie integraal aan te leggen, dan halen ze een luxe beestje in huis waarbij vergeleken de mammoet een zigeunerkind is. VIak voor mijn vetrek uit de Kamer en mijn vriend Vonhof heeft het na mijnvertrek afgehandeld, heb ik dit projectt aan de hand van berekeningen van enkele deskudnigen aleen vor de randstad op 2 miljard begroot. Gaat u maar nahoe duur het openleggen van straten is en hoe snel dat gaat. ik spreek uiteraard niet over delen waar de kabels al liggen. Daar gaat men rustig werken en ik hoop zo goed mogelijk. Wat dat betreft ben ik het met kamerlid van DIjk eens, maar waar het nog zou moeten komen. Dames en heren ga eens na wat 2 miljard was in 1968 is bijna 4 nu. Laten we er a.u.b niet aan beginnen. En nu zeg ik het maar liever, voordat volgens die merkwaardige wet

van automatische voortgang het zaakje al begonnen is. Het is technisch prachtig, laat

daar geen misverstand over bestaan. Haar laten we, al is het te 11-der ure wat economische nuchterheid gaan betrachten. Ons nageslacht zal er ons dankbaar voor zijn. Ik krijg liever niet nog eens zo pijnlijk gelijk. Je

hebt er n.l. in de politiek helemaal niets aan. Niemand neemt het je in dank af, Een geruststellende gedachteis, hoop ik althans voor mij, dat de kabel onder de PTT en dus onder Minister Drees valt. Nodig zal zijn

Dames en Heren, een nationale stuurgroep bestaande uit schrikt u niet beulen, die aan geen enkele pressie groep boodschap hebben, die gewoon zeggen waar het op Staat, Wat raar is, wat echt nodig is, wat luxe is en waar we eenvoudig om zitten te springen. Deze stuurgroep zal de doorlichting rationalisatie van het Overheids bestel belangrijk onderdeel van het regeer akkoord ter hand moeten nemen. Wellicht zullen grotere competenties voor het Dep. v. financien nodig zijn t.a.v. andere departementen, die moeten er dan maar komen. Hoe men het technisch doet kan mij niet schelen, als het maar gebeurt. Nederland loopt in de EEG aan de kop met de prijsstijgingen. Nederland staat met een percentage 47, 5 % van het nationale inkomen voor totale belastingen plus sociale premie druk eveneens aan de top van de EEg. Er zal gesneden moeten worden. En nu gaathet er helenaal niet om ofknappe economen kunnen uitleggen hoe het komt. Het gaat er mij om dat de gewone man de prijsstijgingen niet neer pikt, Dat er een encomonisch ontstaat waarbij sparen als zinloos wordt ervaren en door de fiscale druk in feite onmenselijk wordt. Waarbij men geen vertrouwen meer heeft in de bedoelingen van de regering om werkelijke inflatie het hoofd te bieden. Ik heb dat vertrouwen wel, ik zei het U nl. Inflatie is het meestt onrechtvaardige a-sociale wat er is. De zwaksten wordne het zwaarst getroffen. Het werkt als een rondgeslingerde botte bijl. Bestrijding hiervan staat nog steeds als hoogste prioriteit aan de top. (applaus)

Ik heb na de woorden van KVP fractie voorzitter J. Andriessen trouwens het gevoel dat er ook bij de confessionele partijen, althans bij de KVP, de bereidheid is deze zaak fel

aan te pakken en daar desnoods zeer- inpopulaire maatregelen voor te nemen en dat kan niet anders, populaire zaken na te laten, Deze Regering bestaat uit bekwame mensen. Ik geloof dat betreft mankracht de sterkste sinds '45. (applaus)
We willen hen graag steunen. Het gaat echt om het belang van allemaal. Van welke partij dan ook, niet om belang van de VVD. Boven de partij belangen gaat nog altijd het belang van het land en de zorg voor de toekomst. De echte vernieuwing, het terugwinnen van vertrouwen en dus dat hangt n.l. samen versterking van de democratie. Want daartoe is vertrouwen nodig. Voorwaarde daarvoor is herstel van het economisch evenwicht. De mens bedreigt in zijn materiele zekerheid schenkt geen vertrouwen, dat is een natuurwet al staan er 10 Mansholten op. Nodig is ook de heldere indeling der partijen. En als Mansholt en de zijnen, dat wil ik nadrukkelijk zeggen, een Verdienste hebben dan is het wel de scheiding der geesten die zij gemarkeerd hebben, die duidelijke scheidslijn tussen socialisme, dat steeds naar dwangmatige Systemen grijpt en het liberalisme, dat altijd weer uitkomt op het individu en zijn eigen verantwoordelijkheid. Mansholt heeft gesproken, dat is zijn Verdienste. En nu wij. Dat is niet eenvoudig maar het moet. Ik heb Uuiteen gezet, dat we zo niet verder kunnen. Ik verwacht van de Regering de inflatie bestrijding. Maar ik zou onszelf, de VVD, willen belasten met ons antwoord op de problemen van vandaag. Als dat klaar is, kan de scheidslijn getrokken worden . Het gaat gebeuren in heb 25e jaar van ons bestaan en het zal lukken als U allemaal helpt. (applaus).
Dames en heren, ik. ben zelden zo blij geweest met een applaus als nu. Ik heb begrepen dat U mijn gedachte wilt steunen. Ik heb U gezegd het kan alleen maar lukken als U allemaal helpt. Maar er is er één, die wel bijzonder belangrijk is hierbij. En U begrijpt wel wie ik bedoel, dat is onze politieke leider inde Tweede Kamer, Hans Wiegel die ik graag het woord geef. (applaus)
Het terugdrukken van de overbesteding, bestrijding van de geldontwaarding,
U Mevr. de Presidente hebt dat terecht centraal in Uw speech gesteld en het kritisch bezinnen op de overheidsuitgaven en taken dat was en is naar onze mening de eerste taak van het Kabinet Biesheuvel. Op 3 augustus van het vorig jaar dames en heren, zei de Minister President in de Regeringsverklaring de Overheid zal met haar middelen moeten woekeren. Uitgaven op hun maat- schappelijk nut moeten toetsen. Overheidstaken moeten herwaarderen. Duidelijk bleek uit het Regeer accoord en de regeringsverklaring van de Minister President dat het Kabinet Biesheuvel onder erkenning van wat financieel en

economisch moeglijk is, tegemoet wilde en wil komen aan een maatschappelijke behoefte met inschakeling van de eigen verantwoordelijkheid en keuze vrijheid van de burger. In dat uitgangspunt, Ik: herhaal vandaag wat ik namens onze Tweede kamerfunctie op 4 augustus tijdens het Debat over de regeringsverklaring.